

[Pürschel.]

være een Fader til Barnet. Jeg fik uvilkaarlig den Tanke, at man maaske kunde vente et Ændringsforslag til de gældende Naturlove paa dette Omraade, men jeg vil dog fraraade det ærede Medlem at grave saadybt.

Det fremhæves her som Motivering for denne Regel, at det viser sig, at Faderen til Barnet født inden for Ægteskab vil gerne understøtte sit Barn, vil gerne bringe det saa langt frem som muligt. Dette er Kærnen i det; det er det, de Herrer ikke kan forandre ved nok saa mange Lovregler. Det er det, de ikke kan forandre, men det er det, de kan undergrave ved en Lovgivning som denne. Det er det, de kan undergrave ved at undergrave Ægteskabet. Naar man taler om, at man vil skabe Børnene Muligheden for den bedste Opdragelse, giver man selv Beviset ved at sige: den bedste Opdragelse, de største Muligheder er i Ægteskabet, for dér er Faderen altid villig til at yde lige til det yderste — men vi gør alt muligt for, at han ikke skal have nogen Interesse i at indgaa Ægteskab! Det er det, der er Konsekvensen, og de Herrer, der ønsker at markere, at de ikke forstaa dette, behøver ikke at ryste paa Hovederne; vi ved det i Forvejen.

Man kommer ikke uden om paa dette Punkt, at man her fra Samfundets Side knytter en stærkere Retsvirkning til det at være Fader til et Barn uden for Ægteskab end til det at være Fader til et Barn født inden for Ægteskab. Det betyder, at Samfundet siger: Dette er stærkere — og her har vi altsaa for første Gang i dansk Lovgivning en klar og tydelig Tilkendegivelse af, at man sætter Forbindelsen uden for Ægteskab over Ægteskabet. Det er det, man gør, naar man vil se det principielle i Lovforslaget, og man gør det naturligvis i Humanitetens Navn — den har jo maattet tage Skylden for saa umaadelig meget!

Jeg kan ikke se andet, end at disse Lovforslag er Udtryk for en Halvhed i Opfattelsen. Man ønsker at bevare Ægteskabet, men man ønsker kun at bevare dettes gode og lykkelige Virkninger. Man tror, at man kan have et Lys, som ikke kaster Skygge; det er det, denne Lovgivning er Udtryk for, og den, der kæmper paa den Maade, kæmper imod de „for Tiden gældende“ Naturlove.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er faldet. Over for den ærede

Ordfører for Venstre vil jeg gerne pege paa, at man i Betænkningen fra Venstre taler om den ulykkelige Klasse af Børn, der ingen Fader faar. Det er de ulykkeligst stillede af alle Børn, udtaler Venstre i sin Betænkning, og den ærede Ordfører var heroppe inde paa de samme Tanker. Derfor er det, jeg ikke forstaa, at man vil udvide Kredsen af disse ulykkeligst stillede Børn. Vi er alle enige om, at der bliver en Klasse tilbage af Børn, som vi ikke kan skaffe en Fader og ikke kan skaffe de Fordele, der ellers kommer Børnene til gode efter dette Lovforslag, naar Faderskabet er konstateret, men det viser sig altsaa her som saa ofte, at det bedste er det godes Fjende. Man argumenterer ud fra den lille Del af Børnene og søger saa derigennem at fratage den større Del af Børnene de Goder, som man siger, man i og for sig ønsker dem alle sammen.

Det er en Argumentation, som jeg slet ikke forstaa, og det samme gælder med Hensyn til de Konservatives Argumentation, naar de taler om Hjemmene, der ødelægges, og i samme Aandedræt siger, at man udmærket godt kunde tænke sig at være med til en Lovgivning, hvorved man ligestillede Børn af Forældre, af hvilke Faderen har givet Moderen Ægteskabsløfte, med de ægtefødte Børn. Men i samme Aandedræt, som man gør det, er man selv med til at gøre Angreb paa det, som det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa for et Øjeblik siden, da han talte om Hjemmene.

Jeg mener ikke, der er noget i den Argumentation, og jeg forstaa slet ikke det ærede Medlem Hr. Pürschel i Dag. Jeg synes, at det ærede Medlem plejer at være klar, men han var aldeles uklar i Dag. Vi ønsker ligesom det ærede Medlem Hjemmene opretholdt. Vi ønsker de bedst mulige Vilkaar for Børn, der vokser op i et Hjem, og vi ønsker de Børn, som fødes uden for Ægteskab, Kaar, som ligger saa nær som vel muligt op ad de andres. Men vi ved, at det er os umuligt nogen Sinde at give de uægteskabelige Børn virkelig reel Ligestilling med de ægteskabeligt fødte. Derfor siger vi, at hvad vi kan gøre juridisk, det skal vi gøre for dem, andet kan vi ikke gøre for dem, for vi kan ikke skabe og skaffe de Børn det, som alle Børn i og for sig burde have.

Der er ikke noget som helst Angreb paa Hjemmet i det Lovkompleks, der ligger her. Tværtimod, det vil medføre en Styrkelse af Hjemmene, hvad for øvrigt ogsaa de norske Erfaringer viser, hvad jeg var inde paa i mit første Indlæg, hvor jeg nævnte, at netop Lovregler som disse i Norge har fremmet Lysten til at indgaa